

תת"ע 4581/09/20 - מדינת ישראל נגד ינון תמרי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 4581-09-20 מדינת ישראל נ' תמרי
תיק חיצוני: 90118510487

בפני כבוד השופטת שרית קריספין
המשיבה (מאשימה)
נגד
המבקש (נאשם)
ינון תמרי
החלטה

בפני בקשת המבקש לביטול כתב האישום, מחמת התיישנות ותגובת המשיבה, לפיה, אין התיישנות ואין מקום להיעתר לבקשה, כל זאת, ביחס לעבירת קנס מיום 17.6.18, שעניינה, קיפוח זכות המשתמשים בדרך.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, בדגש על האמור בסעיף 2 לבקשה, לעומת האמור בסעיף 2 לתגובה ולאישור המסירה הנלווה, אני קובעת שאין ממש בטענת המבקש לפיה, לא ידע כלל על ההליך וכתב האישום וחזקה, כי ידע על דיון שנקבע ליום 13.2.19 ולא התקיים, מטעמים טכניים של מזכירות בית המשפט.

ברע"פ 867/18 ראובן נתאי נגד מדינת ישראל, קבע כבוד הש' אלרון:

בית משפט זה קבע בעבר כי ההסדרים הקבועים בפרק ז' לחוק יוצרים סדרי דין מיוחדים בעבירות קנס, הגוברים, בין היתר, על ההסדרים הקבועים בסעיף 9 לחוק, שעניינו מועדי ההתיישנות בעבירות (רע"פ 7927/98 אביב גולדברג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.1.1999)). סעיף 225א(א) לחוק, שעליו סומך המבקש את ידיו, מורה כי:

עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); עם זאת, סעיף 225א(ב) לחוק קובע בצורה ברורה כי - אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א).

באשר להגשת בקשה להישפט, קובע סעיף 229א(2) לחוק כי -

מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה.

לאחר מסירת הודעה על רצון להישפט כאמור, קובע סעיף 230 לחוק כי -

הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו (ההדגשות אינן במקור - י' א';.....ראשית, המבקש אינו בא בגדריו של סעיף 225א לחוק, שכן הומצאה לו הודעת תשלום קנס בפרק הזמן האמור בסעיף קטן (א), ובכל מקרה, מעת בקשתו להישפט אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, זאת לפי סעיף קטן (ב) (ראו גם: רע"פ 2487/15 אייל אבולפיה נ' עיריית רמת גן [פורסם בנבו] (06.05.2015)).

שנית, לשונו של סעיף 230 לחוק ברורה, ועל פיה יש לשלוח את ההזמנה למשפט בלבד בתוך שנה מיום הבקשה להישפט. הסעיף אינו מתייחס כלל למועד משלוח כתב האישום כתנאי להימצאות בתוך התקופה בה ניתן לדון באישום.

יתרה מזאת, ההסדרים המיוחדים הנוגעים לעבירות קנס לגביהם התבקשה ברירת משפט באים לידי ביטוי גם באשר לדין ההזמנה למשפט, כפי שנאמר בתקנה 44ג לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 -

הזמנה למשפט לפי סימן זה דינה כהזמנה למשפט וככתב אישום שהומצא לנאשם כדין, ודין העתק ממנה משהוגש לבית המשפט, כדין כתב אישום שהוגש לבית המשפט כדין.

הנה כי כן, קובע המחוקק במפורש, בחקיקה ראשית ובחקיקת המשנה, כי לעניין מירוך ההתיישנות בנסיבות כגון דין, המועד הקובע הוא מועד מסירת ההזמנה לדין. כל פרשנות אחרת תאיין את כוונת המחוקק באשר להסדרים אלה. אין בידי לקבל את טענת המבקש לפיה הגשת כתב אישום חדש 'מוחקת' את ההליכים הקודמים בתיק, בכלל זאת את ההזמנה לדין שנמסרה בטרם פקיעת תקופת ההתיישנות. בזיקה לטענת זו, ביקש המבקש להסתמך על רע"פ 7752/00 ניר נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(4) 283 (2002). ואולם, בניגוד לפרשנות שטען לה המבקש, הדברים האמורים באותו עניין תומכים במפורש בכך שמועד שליחת ההזמנה לדין הוא המועד הקובע, ולא מועד הגשת כתב האישום. כך נקבע באותו עניין:

תקנה 44ג אינה מורה על הגשת כתב-אישום לבית-המשפט ועל המצאתו לנאשם, כמקובל בהליך פלילי רגיל, אלא אך מקימה שתי חזקות דיוניות, שמטרתן להעלות את "משפט הברירה" (שאיננו משפט "רגיל") על פסי הברירה: מחד, מקימה היא חזקה כי המצאתה לנאשם של הזמנה למשפט היא שוות ערך להמצאתם (לידי נאשם בהליך רגיל) של הזמנה למשפט וכתב-אישום, ומאידך, מספקת לבית-המשפט מסמך הכולל את פרטי העבירה שעליה ביקש הנאשם להישפט. מסמך זה איננו כתב-אישום, אלא אך העתק מן ההזמנה למשפט, אך לאור הוראתה של תקנה 44ג, ולצורך בירורו של המשפט, הריהו שווה ערך לכתב-אישום; (שם, פסקה 5)

תימוכין למסקנה זו נמצאים גם בדברי השופט ס' ג'ובראן, אשר דן בסוגיה דומה ברע"פ 389/06 עו"ד ירון קוסטליץ נ' עיריית תל אביב [פורסם בנבו] (10.7.2006):

"[...] בעת שמומצאת לנאשם הזמנה לדיון, יודע הנאשם, כי מתקיים נגדו הליך. לפיכך יוצא, כי תכלית ההתיישנות הקבועה בחוק סדר הדין הפלילי, נשמרת גם אם לא מוגש כתב אישום במהלך תקופה של כשנה".

דברים אלה יפים גם למקרה שבפני.

המבקש הגיש בקשה להישפט בגין עבירת הקנס ביום 13.9.18 וחתם על הזמנה לדין, שנקבע ליום 13.2.19 וכאמור, לא התקיים.

מכאן, כי גם אם כתב האישום הוגש, פעם נוספת, ביום 14.9.20, הרי שאין התיישנות, כאמור בהחלטת כבוד הש' אלרון לעיל ולפיכך, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"א, 10 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.